

Jana Collins

Jde světem a dívá se, s důvěrou se nechává vést energií
vesmíru v ní, až nastane chvíle, kdy už není kam jít.
Je doma. Všude.

Sama blondýnka se toulá po Indii

Kámasútra 🙌 Lidé 🙌 Zkoumání místní kultury 🙌 Boží přítomnost 🙌 Rozkoš
🙌 Extáze bytí 🙌 Jak vyřešit sex na cestách 🙌 Rady pro solo cestovatelky

Jana Collins

**Sama
blondýnka
se toulá po Indii**

Nakladatelství Dr. Zuzana Adamson – 48. Gam

Copyright: Jana Collins, 2013

Publishing: Dr. Zuzana Adamson – 48. Gam

Layout: Nina Holubovská

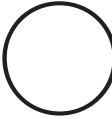
ISBN 978-80-905352-2-0

All rights reserved. No part of this book may be reproduced in any form or by any means without the prior written consent of the Publisher, excepting brief quotes used in reviews.

Obsah

Rozjezd.....	5
Varánásí: zastavit koloběh zrození I.	7
<i>Cesta 🍷 Guesthouse 🍷 Ulice plné mumraje 🍷 Setkání s cizí kulturou 🍷 Kravince a výkaly, zabijáci touhy 🍷 Překonat odpor a jít dál</i>	
Varánásí: zastavit koloběh zrození II.	14
<i>Golden Temple 🍷 Všudypřítomná byrokracie 🍷 Setkávání s lidmi 🍷 Ganéša 🍷 Víra 🍷 Pohřební obřady</i>	
Varánásí: zastavit koloběh zrození III.	20
<i>Střešní restaurace 🍷 Hudba 🍷 Sex v Indii 🍷 Láska a sex na dálku 🍷 Jak zpracovat vybujele emoce 🍷 Bytí v přítomnosti</i>	
Fotopříloha.....	25
Varánásí: zastavit koloběh zrození IV.	31
<i>Sárnáth, posvátné místo buddhistů 🍷 Silnice plné výmolů 🍷 Žebračky u chrámů 🍷 Archeologický park a bílá poutnice 🍷 Meditace a návrat k sobě 🍷 Konfrontace s policií 🍷 Erotická fascinace s háčkem</i>	
Varánásí: zastavit koloběh zrození V.	38
<i>Gháty k posvátné očištění 🍷 Svatí mužové 🍷 Tečky na čele 🍷 Každodenní život místních obyvatel 🍷 Open Hand Café</i>	
Varánásí: zastavit koloběh zrození VI.	44
<i>Večerní ceremonie k uctívání Matky Gangy 🍷 Lassí z jogurtu 🍷 Karmické bloudění v uličkách 🍷 Mezinárodní hotel 🍷 Nákup plavek 🍷 Sári a jak se oblékat</i>	
Varánásí: zastavit koloběh zrození VII.	51
<i>Setkání s Johny Deppem 🍷 Indická kuchyně 🍷 Váta, Pitta a Kapha 🍷 Setkání se smrtí</i>	
Varánásí: zastavit koloběh zrození VIII.	57
<i>Jméno India 🍷 Plavání 🍷 Zmeškaná ceremonie 🍷 Rikšové 🍷 Rozlučka anebo všechno se mi směje do xichtu</i>	
Dojezd.....	62
Fotopříloha pro milence.....	64

Rozjezd

 citla jsem se na náměstí „evropského stylu“ Connaught Place v New Delhi. Proč tam? Je tam velké knihkupectví. Indie? Co vás jako první napadne? Řadu z nás určitě napadne kámasútra. Systém, který zasvěcuje do umění rozkoše. Takže jdeme na to. Vstoupím do obchodu a hledám ten správný regál. To už je u mne usměvavý prodavač s intelektuálskýma brejličkama a otázkou: „Mohu vám pomoci?“ „Ano, ráda bych se podívala na různá vydání kámasútry.“ Chápavě se zazubí a vede mne k celému oddílu. Vytahuje postupně obrázková vydání s nádhernými historickými ilustracemi a angličtinou jako jazykem a podává mi je. Do jedné se zalistuji. Krásné obrázky, ty kresbičky a malby typického indického pojetí a folkloru jsou velmi půvabné. Zaujme mě, že všichni ti mužové mají na nich vzhledem k poměru těla a tělesných proporcí velká přirození. Koukám na to a přemýšlím: mají to tak i v reálu? Prodavač sleduje, jak se mi líbí obrázky a něco mi anglicky k tomu vykládá, letopočty a historický kontext publikace. Vyzná se v knihách i v umění a je velmi komunikativní. Pomalu ze mne spadnou zábrany a vypálím na něj otázku: „Omluvte moji zvědavost, pane

prodavači, ale je to tak? Jsou indičtí muži vskutku takto vyvinutí?“ Ukazují mi jeden obrázek. Prodavač mě nabídne zajímavou reakci. Začne pokyvvovat hlavou ze strany na stranu a také zezhora dolů a zdola nahoru. Už jsem vysondovala, že v Indii pokyvování ze strany na stranu znamená ANO, zatímco zezhora dolů a zdola nahoru NE. Takže jsem z jeho odpovědi totálně zmatená. Zopakují otázku, ale začne se zase tak nějak ošívát. To je ohromně roztomilý indický zvyk. Je to takové ano i ne anebo by to mohlo znamenat, že otázka je špatně položená, případně nemá význam, nebo snad ani odpověď. Je to taková meditativní odpověď. Porušila jsem nějaké tabu? Směju se přátelsky a ukazují, že rozměry tělesné vzhledem k přirození jsou tak nějak pro Evropany nezvyklé. A zase to pokrucování a culení. Třeba si boha myslí, že se ptám, jak to má on? Honem to tedy zachraňuji: „Já nemyslím jako u vás, ale jako v Indii obecně.“ Netuším, jestli to pochopil, protože následuje opět culení a všelijaké pokyvování a pokrucování hlavou. Jako investigavec bych se asi neuživila, zkonstatuji.

Co teprve, kdybych mu řekla, že v Evropě podle posledních průzkumů bylo zjištěno, že průměrná délka sexuálního spojení (A prý údajně i optimální!?) trvá nějakých 6 až 12 minut. Bavím se představovat si, jakou reakcí by mne obdařil. Možná by z něj taky spadly zábrany a rozesmál by se. Myslel by si, že si z něj dělám legraci. Vždyť on a jeho indická partnerka by za tu dobu ještě ani pořádně nezačali... Poděkuji za rozhovor a koupím si pár krásných vydání. Indové mají možná také různá tabu, anebo prostě kdo se moc ptá, moc se dozví. Každopádně tajemná meditativní přítomnost je v Indii všude patrná. Přítomnost, která v sobě obsahuje až hmatatelný prostor. Duše ve své nahotě. A místní lidé ji, jak s potěšením zkonstatují, i přes veškeré globalizační snahy dosud neztratili.

Varánásí:

zastavit koloběh zrození I.

*Cesta 🖐 Guesthouse 🖐 Ulice plné mumraje 🖐
Setkání s cizí kulturou 🖐 Kravince a výkaly, zabijáci touhy 🖐
Překonat odpor a jít dál*

Varánásí. Magické a tajuplné slovo, které ve mne vzbuzovalo krásné pocity, jako barevná hudba, jako extáze a příslib dobrodružství... To jméno mě prostě k sobě vábilo z nějakého neznámého důvodu, který jsem se rozhodla prozkoumat. To je můj způsob cestování: koukám na glóbus a vyberu si nějaké jméno, které mě něčím upoutá a osloví, tím, jak zní, jakou má energii... Na základě toho energetického impulzu se tam vypravím, potuluji se tam a poznávám místní kulturu, obyvatele a zvyky. Jsem bdělá, snažím se vytěžit z prvotního impulzu maximum. Jako poutník, který jde po světě a dívá se. Varánásí... Prostě tam musím jet!

Dozvěděla jsem se, že toto hlavní středisko hinduistů a město boha Šivy, kam se věřící vydávají učinit posvátnou koupel v řece Ganga nebo završit svou pozemskou pouť, patří k nejdéle obydlovaným městům na světě a jeho historie sahá až do roku 1400 před Kristem. Původní jméno města, Kashi, bylo odvozeno od výrazu Kasha, což definuje jeho význam jako „Města světél.“ Jinak je Varánásí vytvořené ze jmen dvou řek, které jím protékají: Varáná a Assí. Díky neutuchajícím ceremoniím a meditacím si vytvořilo romantickou přezdívku

„Město, které je zároveň molitbou.“ Zakoupila jsem zpáteční letenku z Delhi u společnosti Air India, která vás nijak nezruinuje: ceny jsou podobné jako lowcosty v Evropě, já zaplatila za letenku asi 3000 Kč, a dobrodružství začalo.

Na cestách mě nejvíce baví to, že vstupuji do nejrůznějších situací, když se moje energie k něčemu cítí přitahována, dostane se do dění a spoluvytváří ho. Je to jako cesta ke své duši, ale může to být na druhou stranu i velmi vysilující podnik. Zvláště, pokud se potulujete po světě solo, a navíc jste blondýnka. K tomu se také dostaneme.

Vraťme se k Varánásí. V srpnu v monzunovém období v Delhi skoro každý den prší. Po letu, trvajícím asi hodinu a půl přistáváme ve Varánásí a vnoříme se do tropického vlhkého počasí, do nádherného slunečného dne. Úžasný rozdíl. Teplota ukazuje něco kolem čtyřiceti stupňů a už po deseti minutách se z vás pot jenom lije. Já to беру jako skvělou detoxikaci! K tomu si dám třídenní půst. Hlavně pít hodně vody, samozřejmě balené (v Indii moje zásada číslo 1), a touto „potní chýší“, ze které se nedá nikam uniknout (pokud nepočítáme klimatizovaná místa) se vaše tělo skvěle vyčistí.

Taxíkem z letiště za 500 rupií a ocitám se v centru Varánásí. Je to soda. Předčí veškeré mé představy. Vše je tak podivné, divoké, nádherné, odporné! V ohromném vlhkém vedru se vynoří surrealistický, místy středověký obraz vřískající ulice. Vše je na jednom místě a v jednom okamžiku. Žlutozelené tuktuky, které troubí ostosěst. Vozíky s ovocem a zeleninou, postavené na krajích vozovky s prodavači, kteří dřepí na vozíku a nabízejí okurky, ananasy, různé zelené výhonky a banány. Rikšové, jejichž celodenní náplní je šlapat do pedálů, od nichž mívají rozedřené nohy. Úplně si při pohledu na šlapající rikša-many vybavím scény z filmů, odehrávající se ve středověku, kde se plaví lodě a koráby a v podpalubí sedí řetězy připoutaní otroci v řadách a bez ustání veslují, než vysílením padnou a odejde